

ת"ד 9488/08/18 - מדינת ישראל נגד מימון גואחניש

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 9488-08-18 מדינת ישראל נ' גואחניש
תיק חיצוני: 447084/2016

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מימון גואחניש

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בתיק ת.ד. 9488-08-18, למבקש יוחסו עבירות של נהיגה באור אדום, עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, עבירה של נהיגה רשלנית, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ועבירה של גרימת תאונת דרכים, עבירה לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

המדובר באירוע תאונת דרכים מיום 13.10.2016.

3. המבקש זומן לדיון ליום 16.07.2019. אישרו המסירה הסרוק בתיק בית המשפט למועד הדיון חזר בציון "לאחר ביקור שלישי הודבק".

המבקש נדון בהעדרו לעונשים של 1,500 ₪ קנס, פסילה בפועל של שלושה חודשים ופסילה על תנאי של שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדיון בעניינו שכן לא זומן.

ב"כ המבקש טען כי המבקש כופר באשמה וכי העונש שהוטל על המבקש פוגע בו ובפרנסתו.

לדבריו, המבקש גילה על הפסילה לאחר שנעצר על ידי שוטר לבדיקה שגרתית.

עוד טען ב"כ המבקש, כי לא נוכח 60 ימי הפסילה אותם נשא המבקש.

5. המאשימה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש זומן כדין.

עוד טענה ב"כ המשיבה, כי אין בטיעוני המבקש כדי להוות סיבה מצדיקה לביטול גזר הדין.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיה של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

כעולה מהמסמכים הסרוקים בתיק בית המשפט, בית המשפט קבע מועד דיון בתיק ליום 16.07.2019.

המבקש זומן כדן - קיים אשור מסירה כדן ולפיכך, שפיטת המבקש בהעדרו היתה כדן.

זאת ועוד, כעולה מהמסמכים הסרוקים בתיק בית המשפט הרי שההודעה על פסילת הרישיון לאחר מתן גזר הדין בהעדר, נמסרה למבקש עצמו בהודעה מיום 05.08.2019 - כעולה מאישור מסירה הסרוק בתיק בית המשפט.

לפיכך, המבקש ידע על הפסילה מיד ובסמוך לאחר מתן גזר הדין, זאת בניגוד לאמור בבקשתו.

הבקשה לביטול גזר הדין הוגשה אך ביום 14.04.21 בחלוף למעלה משנה.

המדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר והמבקש לא נתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי בהגשת הבקשה.

10. זאת ועוד, בהתייחס לעונש שהוטל על המבקש, הרי בהתייחס לעבירות בהן הורשע המבקש קיימת חובת פסילת מינימום. לפיכך, אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עימו כלל וכלל.

10. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

11. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או באת כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון, הבקשה נדחית.

12. לאור הודעת המשיבה, כי המבקש לא נפסל במסגרת פסילה מנהלית, הרי שאין כל פסילה לנכות מעונש הפסילה שהושת על הנאשם בגזר הדין בהעדר

13. המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אייר תשפ"א, 29 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.